

Publicerad 2021-10-30 22:40 av Adam Andersson

Någonstans måste man börja efter några års uppehåll.

Nattsinne

mörkret omger oss

trots

bedövande ord

små ljud som

tystar

även om

drömmarna,

de ljuslösa

försöker bära

även om

/

mörkret omger oss

de sväljer kroppar

är du vid liv?

/

jag vill att

tiden ska gå

min största rädsla

att tiden ska

gå

att stiga upp

trots att

mörkret omger oss

även om
de sväljer kroppar

och tomrummen fylls
av hunger

så intalar jag mig:
vintergatan vattnas
och tårarna när jorden

/

försöker bära

värken som passerar
genom håligheten

som formar
ens person

trots
bedövande ord

små ljud som
tystar

hungern

tomrummen -

vidstängda ögon

och rädslan,
döden och det förbjudna,
det som viskar:

tiden, tiden, tiden

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Adam Andersson med Poeter.se id #42580 innehar upphovsrätten